

GLASUL EVANGHELIEI

Organ al Comunității Baptiste Române Alba-Iulia,
pentru educația și creșterea morală a poporului creștin.

ABONAMENT:
30 Lei pe an

Apare în fiecare lună

Redactor: P. BOȘOROGAN

FEMEIA LUI PILAT

(După F. bte)

Și pe când ședea el pe scaunul de judecată, femeia lui a trimis ca să i se spună: »Să n'ai nimic a face cu neprihănitul acesta; căci azi am suferit mult în vis din pricina lui«.

Pe femeia lui Pilat o chema Claudia Procula și avea simpatie față de evrei. Se poate că era obosită de serviciul deșert al idolilor și a devenit o proselită a »Nebuniei«. Biserica greacă a primit-o între sfinți. La tot cazul ea a găsit pentru Isus o însemnătate frumoasă: »neprihănitul (dreptul acesta)«. Mai târziu și Pilat i-l numește așa. Inse el nu procedează după convingerea sa. Ea înse da.

Pilat a fost trezit dis de dimineață. Era »denoapte«, când soborul cel înalt aducea pe Isus, și zorea chestiunea. Soția sa încă se trezește prin larmă și aude vociferări și printre ele se distinge vocea aspră, a soțului ei. Indată după aceea se face din nou liniște. Mulțimea pleacă, și soțul ei intră înăuntrul foarte nervos și iritat. »Ce-a fost«! — »O chestiune de ceartă încontra unui rabinăr de-al lor, pe care îl pârau ca criminal politic și cereau ca să fie condamnat la moarte. Eu încă l-am ascultat și dela început mi-a făcut o impresie foarte bună. Eu cred, că el este nevinovat«. — »Așa și l-ai

eliberat?». »Nu«, este ceva cam greu, »aceasta nu cred că voi pute face — hm — adeva aceia n'am făcut-o«. — »Unde sunt ei acum?« — Dincolo la Irod. I-am trimis acolo; căci omul era din Galilea«.

Dupăce Pilat a fost plecat, ea a fost căzut într'o ațipire neliniștită, așa precum este în revărsatul zorilor pe jumătate adormit. Și atunci ea visează. Obsearvă pronunțarea: »Am suferit mult azi în vis, din pricina lui«.

Celea mai multe visuri sunt nelămurite și amestecături de jocuri a creierilor. Inse Dumnezeu, care cunoaște orice cale vorbește prin ele; d. p. lui Iosif, Faraon, Magilor din Răsărit și lui Iosif și Mariei. Și mulți oameni păstrează amintirea unuia sau altuia vis, în care ei au auzit vocea lui Dumnezeu. (Vezi Iov. 33: 15—18.) Prevederea lui Dumnezeu ce o arăta femeii lui Pilat în vis. I se părea, că vedea o mare mulțime de oameni, toți erau sălbateci și iritați, iar fața soțului ei era spăimântată și de frică foarte retrasă, și lângă el

o alta față întristată și plină de durere, ~~na~~ tratată și disprețuită dar totuși de o demnitate regească. Și în jurul ei un vuet de voci ajitate, strigăte și zornăit de arme. Și deodată se preschimbă visul în realitate. Ea se ridică și aude toate acestea sub fereastra ei; și pe când privește afară, zărește în mijlocul mulțimei, încunjurat de masele ajitate, o față aceiaș ce a văzut-o în vis, numai că era mai frumoasă.

Atunci ea nu mai stă pe gânduri nici-o clipă. Ea presimte amenințarea unui pericol grozav, dincare cauză pe dată trimite soțului său o veste urgentă: »Să nu ai nimic de a face cu dreptul acesta«!

Pastorul Krag zice: »Fericitul Pilat, care a avut alături de sin o soție așa de credincioasă și bună! Săracul Pilat care n'a avut curajul, a duce la îndeplinire atragerea atenției unei soției sale bună«. — Ear Spurgheon zice: »Domnul a fost îndurător, pe când El ți-a descoperit chestiunea Sa ție, Claudia Procula; ca de pe buzele tale să vină aceasta aten-

țiune, cu efectul ei înzecit». Domnul să fie Binecuvântat pentru toate soțiile credincioase, cari ne pot aduce nouă sfat dela Dumnezeu, fie acesta spre muștrare sau spre mângăere!

Pilat a fost silit a-și aminti de o alta femeie romană, de Calpurina, care odinioară într-o dimineață fatală, îl conjura pe soțul ei, Julius Cezar, să nu meargă în senat, unde îl așteptau conjurații, căci ea a avut o presimțire, în vis, ce îi arăta o nenorocire. Cezar n'a dat ascultare soției sale și a fost asasinat,—ce avoit acum Pilat se facă? Grabnica atragere de atențiune, l-a făcut cu totul atent. Dar el se afla deja pe drumul înclinat, el se lăsa tîrât fără putere de rezistență, mai de grabă silit decât de voie, el n'avea putere a se elibera de acestea lanțuri. Acesta: »Ce este adevărul!«, Scepticismul său incurcat, i-a paralizat toată puterea. Aceasta este și în zilele noastre nenorocirea la mulți; aceasta chestiune trebuie privită din multe părți, »priceperea însemnează iertare«, noi trebuie

să fim umani. Și urmară este, că ideia morală adoarme, și nimenea nu îndrăznește, să lovească în masă și să numească cei alb alb, și cei negru negru.

Pilat avea bunavoință, înse n'a putut primii sfatul soției sale precum zise Shakespeare despre Hamlet: »Vorbirea hotărâtoare a tinereței, veștezește ofilită în pustiul meditațiunei«.

Se zice, că femeia lui a devenit o femeie credincioasă, pecând Pilat în exilul său satornic în remușcările conștiinței sale era chinuit. El a fost înlăturat de Tiberiu în anul 36, după trei ani dela acestea întimplări. Se spune, că niciodată n'a mai putut uita aceia față încoronată cu spini din Vinearea Mare și că în sfârșit și-a făcut capăt vieții, ori că sa înecat în râul Ron, ori că sa aruncat în prăpastie de pe muntele din fața lacului, din apropierea orașului Lucerna (în Elveția). Acel munte și pînă astăzi poartă numirea de Muntele Pilat.

Prelucr. de P. BOȘOROGAN.

CHRISTOS A ÎNVIAT!

(de EM. ELEFTERESCU)

Acestea au fost cuvintele cu cari mironosițiile, în ziua învierii Domnului, au predicat lumii că: „Mântuitorul neamului omenesc a înviat“!

Sunt aproape douăzeci de secole de atunci. Dela străbuni am moștenit și noi cuvintele mironosițelor și în tot anul dela Paște până la Înălțarea la cer a Domnului, ne salutăm unul pe altul cu cuvintele: „Christos a înviat“. Datină creștină strămoșească foarte bună, căci poporul român trebuie să mulțumească mai mult religiei și moravurilor sale că și-a păstrat individualitatea și limba.

La un popor a cărui biserică este națională, religia nu-i numai sanctuarul credinții dar și izvorul și apărătoarea culturii lui.

Dacă vom păstra cu sfințenie dătințele noastre religioase, vom avea în viață un reazim temeinic.

Morala numai prin educație creștinească se poate însuși și păstra; de aceea dar trebuie ca educația să fie în legătură cu religia pentru că numai aceea morală este statornică care se bazează pe virtutea sfintei Scripturi.

Să muncim dar în via Domnului să dăm copiilor noștri o educație în spiritul religiei naționale să fim cinstiți și patrioți, cultivându-ne limba

și literatura națională.

Să ne unim spre a răspândi lumina adevărului ca să străbată întunericul timpului și atunci luptându-ne prin învățătura și stăruință să fim mai luminați în concertul popoarelor civilizate.

Plini de mândrie și de bucurie sufletească vom răspunde în ziua învierii culturale și spirituale, tuturor fraților creștini: „Christos, a înviat!“.

Un document roman despre Mântuitorul Isus Christos

În biblioteca „Lazariștilor“ din Roma s'a găsit nu de mult o scrisoare care, dacă va fi veritabilă, are un mare preț istoric. Este o epistolă pe care ar fi scris-o Publius Ventulus, guvernator din Iudeea, Cezarului, în care vorbea despre Mântuitorul Isus Christos.

Epistola este scrisă în limba latină din timpul în care a predicat Isus Christos pentru prima dată înaintea poporului. Scrisoarea sună astfel:

„GUVERNATORUL DIN IUDEIA,
„PUBLIUS VENTULUS, CĂTRE
„CESARUL ROMAN

„Am înțeles, Cesare, că ai dori să „știi despre bărbatul plin de virtute „cu numele de Isus Christos, pe care „poporul îl ține de profet iar învățatei lui zic, că el este fiul lui „Dumnezeu, creatorul cerului și al „pământului. În adevăr. Cesare, în

„fie care zi se aud despre acest
 „bărbat lucruri minunate, în scurt
 „zis: El înviază morții și vindecă
 „bolnavii. Este de statură mijlocie,
 „fața lui e plină de bunătate și
 „trădează o demnitate înălțătoare,
 „astfel că privind la el, te cuprinde
 „fără să vrei simțiminte de teamă,
 „dar și de iubire. Părul lui până la
 „urechi are culoarea nucilor coapte
 „și de acolo până la umeri este de
 „culoare deschisă, blondă, străluci-
 „toare. Il poartă după datina Naza-
 „rinenilor, cu cărarea la mijloc.
 „Fruntea netedă, fața fără increțituri
 „și pete. Barba de culoarea părului
 „capului, creată dar nu prea lungă
 „și împărțită în mijloc. Privirea este
 „serioasă și are puterea razelor
 „soarelui. Nimenea nu-i poate privi
 „drept în ochi. Dacă muștră, inspiră
 „frică, dar îndată ce a muștrat,
 „plânge. Deși e strict dar este și
 „amical și amabil. Se zice că, nime-
 „nea nu l-a văzut râzând niciodată
 „adesea ori înse plânge. Măinele și
 „brațele sunt frumoase; toți află
 „petrecerea cu el plăcută și intere-
 „santă. Rar îl vezi în public, dar
 „dacă se prezintă undeva, se arată
 „foarte modest. Are o ținută foarte
 „frumoasă și maestrasă. Mama sa
 „este cea mai frumoasă femeie în
 „aceste părți.

„Dacă dorești să-l vezi, Cesare,
 „precum mi-ai scris o dată, atunci
 „mă înștiințează, și eu ți-l voi trimite
 „îndată. De și n'a studiat nici o dată,

„cu toate acestea cunoaște toate
 „științele. El umblă desculț și fără
 „acoperemânt pe cap. Mulți râd
 „dacă îl văd din depărtare, dar în-
 „dată ce vin în apropierea lui tre-
 „mură și totdeodată îl admiră. Se zi-
 „ce că în aceste părți nu s'a văzut
 „nici odată un asemenea bărbat. Ji-
 „dovii afirmă, că n'au mai auzit de
 „un învățământ ca cel primit dela el.

„Mulți zic că, el este Dumnezeu,
 „alții că este amicul lui. Acești Jidovi
 „răutăcioși il supără în tot felul. Se
 „zice că, el nici o dată nu este
 „mulțumit și caută să indestulească
 „pe fiecare. În tot cazul stau gata
 „Cezare, a împlini orice poruncă re-
 „feritoare la el.

„Ierusalim, ziua a șaptea, luna a
 „unsprăzecea“.

Publius Ventulus.
 Guvernator al Iudeii.

Două epistole ale lui Pilat către împăratul Tiberiu

INTÂIA EPISTOLĂ

Pontie Pilat salută pe Claudiu!

S'a întâmplat în zilele trecute și
 chiar eu însumi am dovedit, că ji-
 dovii s'au pedepsit, cum și pe ur-
 mașii lor, prin o aspră condamnare.
 Fiindcă s'a promis părinților lor că
 Dumnezeu le va trimite din cer pe
 sfântul său care cu drept cuvânt se
 va numi regele lor, și că-l va trimite
 pe pământ prin o fecioară, și fiind-
 că Dumnezeul Evreilor l'a trimis în

ludeea pe când eu mă aflam guvernatorul ei, și am văzut că el a dat vederea la cei orbi, a curățit pe leproși, a vindecat paralizicii, a gonit demonii din cei ce-i aveau, ba a înviat chiar și morții, a poruncit vânturilor, a umblat cu picioarele pe d'asupra mării și a făcut și alte multe minuni, tot poporul jidovilor zicea că el era fiul lui Dumnezeu. Inșă jidovii prinzând ură asupra lui, puseră mâna pe el, îl aduseră înaintea mea, pârându-l cu o mulțime de pâtre mincinoase, încredințându-mă că el era un amăgitor și că lucra în contra legii. Am crezut că pâra lor era adevărată, și puind să-l lege, l-am dat în mâna lor spre a face ce vor voi ei cu dânsul. Ei l'au răstignit pe cruce, și după aceia au pus strejeri ca să-i păzească mormântul. Dar pe când îl păzeau ostașii mei, el a înviat a treia zi din morți. Inșă răutatea jidovilor, așa de mult să întărită, încât deteră bani strejarilor spre a-i îndupleca să zică că, ucenicii lui i-au furat corpul din mormânt. Dar cu toate că luasără bani, ostașii nu putură să tacă și să nu spuie ceiace s'a întâmplat; căci ei mărturisiră că la-u văzut înviind, și că jidovii le-au dat bani. Drept aceea v'am scris și eu despre această întâmplare, temându-mă ca nu cumva să vă facă altcineva vre-o arătare în alt fel descrisă: și nu trebuie să dați crezământ la minciunile jidovilor.

A DOUA EPISTOLĂ

Pilat salută pe Tiberie Cezar!

V'am declarat lămurit în cea din urmă scrisoare a mea, că prin complotul poporului, Isus Christos a suferit în cele din urmă o tortură foarte crudă, fără voia mea, și fără ca să fi putut cuteza a mă opune la aceasta. În nici un secol nu s'a văzut, nici se va vedea un om așa pios și așa sincer; dar tot ce este minunat în această înverșunare a poporului și această unire a tuturor cărturarilor și bătrânilor, este că profeții lor, cum și sibilele noastre au prezis răstignirea acestui tălmăcitor al adevărului și semnele supranaturii ce s'au arătat pe când el era pe cruce, și cari au inspirat frica de peirea lumii, după zisa filozofilor. Ucenicii lui, în loc de-a da de rușine pe învățătorul lor prin faptele și prin traiul lor, făcu din contră mult bine în numele lui. Dacă eu nu m'aș fi temut de răscoala poporului ce sta gata să izbucnească, poate că acest gentilom, ar fi trăit încă și până acum între noi. Inșă îndemnat mai mult de credința Măriei-Voastre decât de voința mea, nu m'am opus din toate puterile mele, spre a opri ea, sângele celui drept, curat de orice acuzațiune, să nu să dea și să nu se verse pentru sațiul crudei răutăți a oamenilor.

Sănătate.

În patru din nonele lui Aprilie, adică întâiu,

Mormântul adevărat al lui Isus Christos

Sir Charles Wilson, maior în armata engleză a dovedit, că mormântul în care a fost îngropat Mântuitorul Isus, nu este acela uude se află acum Biserica Sfântului mormânt, ci afară din oraș, lângă Babel-Amud, dincolo de poarta Damascului, în apropiere de mormântul lui Iosif din Arimateia, nu departe de peștera lui Ieremia, într'o grădină la poalele unui deal în formă de căpătână de om, ceea ce ar fi dealul Golgota, care în limba ebraică însemnează craniu sau căpătână.

Comitetul de cercetători din care face parte o mulțime de oameni învățați, între cari arhiepiscopul de Cantemburg și episcopii din Ripon, Cashel, Salisburg și Durham, au cumpărat locul cu 256 de mii de franci.

Se lucrează pentru a-i se da o înfățișare la fel cu aceia ce o avea pe timpul restignirei și îngropării Mântuitorului Isus.

Mormântul, se potrivește în toate cu spusele Evangheliei lui Ioan 19, 41—42. De secolii a stat acoperit cu o pătură groasă de pământ și nimeni n'a făcut acolo nici o cercetare ba nici după 1867 când a fost descoperit nu i s'a dat nici o atențiune, până ce generalul Gordon a crezut că acela trebuie să fie mormântul lui Isus. După ce l'a curățat l'au

aflat plin de oase omenești până la tavan, numai la fund era un strat de pământ gros de doi metrii.

Cunoscutul arhiolog de Schik a dovedit că mormântul este în adevăr vechiu evreesc, boltit și numai în urmă l'au întrebuințat creștinii pentru a pune în groapa părăsită de mult timp oasele morților desgropați. Mormântul este înalt de 7 picioare lung de 14½ și lat de 11.

E săpat în stângă și pela mijloc îl desparte în două o gătuitoră. Intrarea se face prin partea de apus, în cea de răsărit se află în părete o deschizătură în formă de ferestruie. Această deschizătură e o dovadă că mormântul este în adevăr cel căutat. Evanghelistul Ioan istorisește în Cap. XX, vers 3—8; lucruri cari se pot pricepe numai ținând seama de această ferestruie. Când Maria Magdalena aduse lui Simon Petru și celorlalți apostoli vestea că mormântul este gol, atunci Petru și Ioan au alergat la mormânt, iar Ioan a mers mai repede decât Petru și a ajuns înainte la mormânt, s'a uitat în lăuntru și a văzut giulgiurile zăcând, dar n'a intrat.

Nici într'o groapă regulată și făcută ca de obicei nu s'ar fi putut vedea de afară locul unde se afla pus trupul; dar în această groapă se putea vedea lesne chiar dela intrare, si Petru a trebuit să între chiar în groapă, ca să vadă că învelitoarea capului nu era lângă giul-

giu, ci înfășurată la o parte.

Afară de groapă în peretele stâncii se vede o adâncătură; aceasta este locul de unde s'a tăiat piatra, pe care au rostogolit-o de au închis ușa mormântului.

EM. ELEFTERESCU
(din Universul)

CHRISTOS TRĂEȘTE!

„Atuncia Ingerii le-a zis:
Pentruce căutați între cei
morți pe Cel ce este viu?

Nu este aici, ci a înviat.

Luc. 24:5 b. 6a.

De un timp încoace, necredința începe a se folosi de sărbătorile creștinești. Și acestea sărbători a paștilor vor fi pentru mulți o ocazie binevenită. Necredința se arangează ca o călătorie.

Cu aceasta pășim noi încet, înse desigur într'o eră nouă a istoriei lumii. Reprezentații și cărți înferbintă ura față de Dumnezeu. În veacul al XX-lea, sunt pentru aceia, ca pe Christos din nou să-L pirolească pe cruce. Mai aproape, decât putem cugeta, ne sunt zilele, în cari se va adevăra dacă credința noastră creștinească se aseamănă cu diamantele, cari lucesc pe valurile apelor.

Ce înse ne-ar putea umplea de

un devotament mai profund, pentru împreună suferința cu Christos, ca faptul: Christos trăiește!? Noi avem un Christos viu.

I. Christos trăiește, aceasta este sigilul de pe adevărul morții de jertfă a lui Christos.

1. Isus ș'a lăsat viața pe cruce. În ochii lui Dumnezeu El a procedat ca Mielul, care purta păcatele lumii, ales înainte de întemeierea lumii. În ochii amicilor săi, deși moare ca un binefăcător, care este răsplătit cu nemulțumire. Credința în „FIUL LUI DUMNEZEU“ devine în clătinare (Luc. 24:21) Și chiar în fața dușmanilor lui! Mulți dintre ei au crezut sinceri, că au pus la o parte pe un agitator și hulitor de Dumnezeu. Cu mare mulțumire au depus conducătorii poporului „CAZUL ISUS“ la dosar.

2. Dimineața învierii a aruncat o lumină clară asupra morții lui Isus pe cruce. Învierea a descoperit, cine a fost Isus și cum sta Dumnezeu cu El. Isus, Omul fără de păcat, acela pe care moartea — plata păcatului — nu L-a putut ține; aceasta a trebuit ca să vadă toți cei ce au auzit despre înviere.

Cu aceasta a fost îndoiala ucenicilor șfirșită, nebunia și urgia dușmanilor înfrântă. Ceiace uni cărturari serioși, nu puteau înțelege din cărțile profetice, despre persoana lui Christos, adică căci Mesia ar putea să fie ambele, Cel mai disprețuit și

totodată claritatea. Golgota a făcut pe Domnul ca Om al Durerii și Invierea ca Rege al Onoarei.

Deatunci este clar în fața lumii întregi, că Dumnezeu prin jertfa lui Isus, a privit păcatele lumii întregi ca ispășite; aceasta ne-o spune Paștile. Toate religiunile, cari sunt afară de creștinism, știu despre tot felul de păreri și întrebuițări, despre un ales și un învățător, chiar despre un jertfitor și mijlocitor știu a spune, înse lor le lipsește sigiliul de sus.

II. Christos trăește, aceasta este vestea îngerească cătră inimile spăimîntate

1. Inimi spăimîntate, aveau femeile, când mergeau spre mormântul lui Ius. Iubirea lor iese afară din ascunzis. Ele voiesc a unge corpul lui Isus, ultimul fapt al cinstei lor. Inse ele știu, ce-i mort e mort. Bucuria vieții lor este zdrobită.

Nedumerirea și desnădejdea, încă ne sunt binecunoscute, ca consoți de drum. Grijuri și necazuri au o apăsare grea. Cel mai mizerabil capitol este păcatul. Prin el pierdem comunitatea cu Isus, așa că de multeori ni se face ca și când am așeza pe Domnul Nostru în groapă. Câți se pot vedea că sunt din seamă afară săraci, în puterea învierii lui Isus!

2. Totuși auzim, unele din vorbele îngerilor: „Pentruce căutați între cei morți pe Cel ce este viu?“ Femeile

precum și ucenicii n-îmai în aparență au avut drept de a fi desnădăjduiți. Ei se plîngeau pentru Cel ce numai era printre morți. Aceasta ar fi trebuit ei se știe, căci Domnul le-o spusese-se mai nainte de înviere.

Și noi avem un Christos viu. El vrea să-ți ajute a suporta durerea, iar păcatele a ți-le ierta. Lipsa ta, El vrea a ți-o umplea cu Darul Său. În biserică vrea Să se arate prin puterea vieții Sale minunate.

3. Totuși cugetarea îngerilor, vrea să fie mai mult decât numai încurajare. Nu numai ca ei să știe că El trăește, dar să vadă ca să se și întâlnească cu El. Numai întâlnirea cu El, îi va face bucuroși.

Și noi trebuie ca să avem o ade-vărată întâlnire cu Christos. Numai cu o încurajare, din aceasta predică încă nu este îndeplinită, întâlnirea cu El. Tu trebuie ca să-L rogi singur pe Domnul, ca să-ți se descopere. Cât va fi inima ta de bucuroasă atunci!

III. Christos trăește, aceasta este mărturia noastră față de lume.

1. Lumea zace în răutate—precum atunci; așa astăzi. Infricoșat a fost când restignirea lui Isus, a venit la lumină. Nu era inima lui Isus adânc mișcată, prin orbirea dușmanilor săi așa că El se roagă pentru ei. Deaceia ucenicii nu erau obosiți nici la rusali, a mărturisi învierea lui Isus la amici și dușmani. Ce mare lipsă are și lumea de azi, de Christos

Cel viu și de puterea sa! Și nu sunt uni cari așteaptă așa după Isus, ca nufragiatul (cel căzut în apă) după brîul de salvare?

Cum crezi tu asupra stărei tale, amicul meu? Inima ta este rece și moartă. Păcatul este domnul tău. Nu ai vrea să încerci a striga după El? El vrea și ți-se va descoperi.

2. Bine este ca să rămănem noi, propagatori conștiinței ai învierii. Înțelegem noi ce chemare înaltă este aceasta? Este cel mai de cinste servicii pentru Regele nostru. Ucenicii Domnului au recunoscut aceasta și au depus mărturie, pentru Cel răstignit și înviat, cu rizicul vieții lor. Christos vrea ca prin noi, să împace pe oameni cu Dumnezeu. (II. Cor. 5: 20.)

IV. Christos trăeste, acesta este lozincă noastră în calea viitorului.

1. Viitorul zace întunecos în fața noastră. Dacă am fi întrebați: „Ce va fi cu tine?“, cu greu am putea da un răspuns adevărat. Totul este nesigur.

Chiar și viitorul comunității lui Christos este în unele privințe întunecos. Mai putem noi conta pe o mare trezire? Ne vom mai putea aduna la Cuvântul Domnului neconturbați mult timp? Când va veni timpul turburărilor celor, mari, și fi-vor mulți, cari în zilele din urmă vor slăbi dela Domnul? Avea vor putere învățăturile false ale timpurilor din urmă, ca să rupă micuța noastră grupă? Acestea sunt întrebări

cari numai cu greu și tremurând putem da răspuns.

Cât de întunecată apare lumea popoarelor, în fața cerului! Demoul neîncrederii, al nesincerității, al urei și ideilor războinice biciuește și întărată popoarele uni contra altora. În răsărit din nou se mișcă pericolul galben și ne pictează înaintea ochilor noștri, celea mai înfricoșate icoane a viitorului. După toate prevederile aparente, se pare, că viitorul tinerimei de azi, va fi zbuțuit de grele încercări.

2. Trebuie însă ca acestea să ne încărunțiască? Unii cred că da. Ei se retrag îndărăt ca melcul în casa lor și mărturia despre Christos o depun la dosar. Ei se tem, că nu vor putea rezista celor ce au se vi-nă și deacea și îmbracă viitorul, în celea mai picante culori.

O aceasta puțină încurajare! Nu este oare Christos întotdeauna Cel mai mare și mai aproape de ai săi îndeosebi când ei vor suferi pentru Numele Său? Faptele Apostolilor ne arată nouă, că aceasta a fost experiența primilor ucenici ai lui Isus. Și aceasta va fi toată speranța celor mântuiți de Isus, că El va fi cu ei, până la Venirea lui; când Va veni într'u Impărăția Sa.

Da, Impărăția. Și noi știm, că Christos va veni încurând, ca să ridice deplina domnie a Impărăției Sale. Așa este privit sfârșitul, de către ucenicii lui Isus. Bucuria și

fericirea va fi peste capetele noastre.

Așa ne cugetăm noi, ca uni cari sărbătorim pe Cel ce a înviat. Noi avem un Christos viu! Lui să-I trăim în adevăr și puterii Sale de înviere să-l fim părtași; aceasta să ne fie trebuința cea mai mare. Cu îndrăzneală voim noi a-L propovădui pe El lumii întregi, și cu bucurie voim a-l întâmpina ziua Venirii Sale.

Prelucre. de **P. Boșorogan**

Primăvara.

*Primăvara cea frumoasă
Înc'odată a sosit.
Pe câmp mii de păsărele
Au început la ciripit.*

*Acum orice viețuire
Din culcușu-i s'a sculat
Numai tu, iubit suflet
Dormi mereu, încă'n păcat.*

*Astăzi toate s'au trezit
Și măresc pe Dumnezeu,
Numai tu sărmâne suflet
Zaci încă'n păcatul tău.*

*Astăzi Isus blândul rege
Te chiamă la brațul Său,
Trezește-te deci odată
Din cumplit păcatul tău.*

*Părăsește azi trecutul
Și tot ce'n lume e păcat,
Predă-ți întreaga viață
Lui Isus Cel îndurat.*

*Grăbește-te iubite suflet
Căci timpul trece ca în zbor
Toate trec în vecinicie
Și nimic nu-i stătător.*

*Numai la Isus se află
Viața fără de sfârșit,
Vino și-o primește'n dată!
Ca să fi tot fericit.*

*Încă astăzi El te chiamă
Tu ești liber să-L respingi,
Dar se bai înse desiamă
Măine poate o să plângi.*

De V. Todosiu.

SINGURA SCĂPARE

Fiecare om are înainte lui Dumnezeu o mare responsabilitate, pentru sufletul său. Omul din natura sa este păcătos și pentru aceia trebuie ca să se gândească la mântuire. Mîntuitorul Isus Christos, a venit ca să arate oamenilor adevărata cale, care duce la mîntuirea sufletului.

El zice prin Evanghelia Sa: „Pocăiți-vă și credeți în Evanghelie” (Marc 1: 15.) „Dacă nu vă pocăiți

toți veți perii" (Luca 13:3-5.)

Oamenii au făcut fel de fel de formalizări religioase, care însă te lasă rece și nemântuit. Adevărul Sfânt este călcat în picioare și unii chiar luptă în potriva lui; pentru ca să rămână în picioare invențiile lor proprii, nevoind a se lepăda de păcat. Egoismul și răutatea sunt la culme.

Domnul Isus spune: că dacă voește cineva săi urmeze Lui, să se lepede de sine. (Mat. 16: 24.) Orcine vine la Isus prin pocăință va fi mântuit și va scăpa de osîndă. (Marc 16: 16.) Fără pocăință, omul este mai rău decât diavolul, este osîndit și pierdut pe veci. Celce vine la Isus prin pocăință, scapă de toate relele, și intră în bucuria părintelui său, ca și fiul rătăcit, care s'a întors de pe calea pierzării, napoi la casa tatălui său

Noi vom predica oamenilor, ca să se întoarcă la Dumnezeu prin pocăință, noi nu chemăm pe oameni să vină la noi, că noi nu putem mântui pe nimeni; ci fiind trimișii lui Dumnezeu, rugăm pe toți oamenii în Numele lui Christos, să se împace cu Dumnezeu. Aceasta este singura scăpare a celui păcătos. (Fapt. Ap. 2: 38.)

„Dumnezeu nu vrea moartea celui păcătos ci să se întoarcă și să fie viu“.

I. MÎRZA

Păcatul clevetirei.

Fiecare păcat este deosebit unul de altul prin însăși natura lui și este mai rău unul decât altul. Păcatul este puterea satanei și în general toate păcatele i se atribuesc lui. Satana este cel mai rău duh și păcatul este din domeniul său: cel mai rău, mai urât și mai vrednic de toată osînda. Dar ca Păcatul clevetirei nici unul nu este atâta de scârbos.

Fiecare păcătos, pune vina pe satana, că el ar fi vina oricărui păcat și totuși Dumnezeu nu va pedepsi pe satana, ci pe fiecare făuritor de păcat personal. În acestea rânduri, voesc a arăta, că păcatul clevetirei este mai mult răspândit printre femei și mai puțin printre bărbați: aceste pentru că femeile vorbesc mai mult decât bărbații. Sfînta Scriptură arată că cine vorbește mult, nu poate ca să nu păcătuiască. Clevetirea este o invenție intenționată a limbei; fleacuri, neadevăruri minciñoase și cuvinte ațîțitoare, care rănesc, vatămă și ponegresc pe oameni. Clevetirea naște niște fii foarte periculoși: ciarta desbinarea frățiască, ura, bătaia și uciderile. În puterea cuvintelor stă moartea și viața, dar în cuvintele clevetitoare stă numai moartea, și perzarea, dacă nu se pocăește omul de acest păcat urit. Iacob ne spune ca mama clevetirii este limba cea rea și plină de otravă. Toți cei ce clevetesc, să știe că ei nu sunt

creștini; căci în păcatul clevetirei să ascunde în cele mai multe rânduri păcatul contra Duhului Sfânt. Este deajuns să fi un clevetitor, ca să ajungi în perzare vecinică. Păcatul clevetirei este foarte urit și condamnat de Dumnezeu. Prov. 24: 23; Ps. 101: 5; Prov. 6: 17—19; Ps. 50: 20; I. Petr. 3: 10; Efes. 4: 31.

I. MÎRZA

Procesul lui Isus în fața lui Pilat.

Ioan 18: 29.

După D. Hbte.

În izrael era tocmai timpul secerășului, pecând avea loc procesul Domnului Nostru. Pe lângă prețiosul grâu era și multă neghină coaptă. Răutatea răspandea mirosul celor mai otrăvite flori a pizmei, în păterile cele mai dese a poporului. În acest proces a avut o rolă foarte însemnată dregătorul Roman, Pilat din Pont.

I. Viața și personalitatea dregătorului

1. Dacă voim noi ca să pricepem raportul dintre acest funcționar față de Isus și popor, trebuie să aruncăm o privire în viața lui. După Iosephus el a cărmuit Provincia Iudeia 10 ani. El era subordonat Legatului

Sirian Vitelius. El și-a atras ura în-tregului popor iudeu, prin tirănia și violența sa.

Indată după pășirea sa la cîrmă, a adus la Ierusalim în timpul nopții statutele romane. Aceasta era pentru iudei, după legea lor o uriciune (2 Moisi 20:4.) Ei dăruimă acestea și le călcară în picioare pe străzi și se declarară, mai degrabă vor suferi moarte decât aceasta profanare religioasă. După șase zile au fost din nou înlăturate.

A doua oră a adus orașul întreg în mare neliniște, când a atârnat în piața templului, table de aur cu inscripții sare, spre onoarea împăratului Tiberiu. Din nou se trimite protest la Roma, care și de data aceasta are efect.

În anul 29 se angajază Pilat a procura pentru Ierusalim un apaduct. Și pentru aceasta cauză, ca se afle un mijloc fără multă obosială; jefuște sicriul de jerfă din templu, care are ca urmare o rebeliune.

Astfel de nepustiri sălbatice în dreptul și moravurile poporului iudeu, îl fac pe el să fie neiuibit de acestia și nu rămâne nepedepsit. Pe când a lăsat el ca să fie omorâți pe Garizim o ceată de samariteni, ce se grupaseră în jurul unui nou profet; fără ca să fie judecați după lege obține o aspră muștrare din partea superiorilor lui și este amenințat cu pâră la Roma. Și ca să se retragă din fața unei condamnări sigure, din partea împăratului Gaius, se sinucide în anul 39.

2. Evangheliile noastre

il înseamnă ca pe un distins, impunător în felul său, dar totuși nu ca pe un neinduplicabil; ceiace iudeii au observat, nu fără pricepere în

drept și dreptate, totuși un aspru apăsător, sceplic căruia cuvântul „Adevăr“ era ca un sunet gol de tinichea. Și care însfârșit mai mult se temea de atotputernicia din Roma ca de Atotputernicia din cer.

II. Decurgerea Procesului.

1. Deja de dimineață era mare zgomot în fața casei de justiție

Când se petrece ceva, nu lipsesc curioșii. Iată numai că sosesc conducătorii și aduc prinsonerul din palatul marilor preoți, la casa de judecată. Ei însă nu pășesc în casa de judecată, „ca se nu se spurce“ Edificile funcționarilor păgâni erau privity ca necurate. Acei ce erau afundați în mocirla urei și a pizmei până la genunchi; voiau a-și păstra picioarele curate. Intr'adevăr, blestemul săfârniciei religioase, se frământa acum înaintea ușei lui Pilat. Oare persecuțiunile în contra creștinilor din partea „Creștinilor“ nu ne înfățișează același tablou?

2. Insuși Pilat era în dimineața aceasta din seamă afară indispus și iritat.

Abia vorbește poporul din afară și se grăbește iarăși la prinsonerul din cabinetul său. „El se temea“ Vorba lui Isus îl încurca; tăcerea Domnului îi era incomodă. La aceasta se mai adăuga și înainte prevederea femeii sale înspăimântată în vis. Neliniștea lui Pilat este neliniștea conștiinței. Când Isus trece prin fața suflului, trezește cunoștința.

3. Noi vedem, că dregătorul s'ar fi degajat bucuros de acest proces.

El știe prea bine, că Isus este prinsonerul unor dușmani plini de o ură vicleană, cari doresc ca El să fie declarat de un mare rebel (răsculător) politic. Notează numai de trei ori: . .

„Luafți-L voi . . .!“ Inse Pilat nu poate scăpa de Isus. Atinge Mântuitorul conștiința, atunci începe târguiala.

4. Pilat e silit a se târguii.

El aduce diferite mijloace, ca se scape pe Isus, în mod solemn a adevărit de mai multe ori nevinovăția Lui, î-l lasă să fie biciuit și în urmă apelează la Atotputernicul: doar acest popor plin de dușmănie tot trebuie să mai aibă o inimă în piept! Totul înzadar! Cel încoronat cu spini, fruntea însângerată și rănită nu mișcă inima maselor turbate spre compătimire, Pilat condamnă pe Isus la moarte pe cruce.

5. Pilat se teme de oameni.

(„Dacă dai drumul omului, nu ești prieten cu Cezarul!“) și fuge dinaintea lui Isus. Domnul stătea naintea ușii și bătea. Inșă nu putut ajunge până acolo, ca să recunoască: „Eu în mine aflu toată vina iar iar în Cel pîrât învecerea“. Cu bucurie ar fi voit el ca să elibereze pe Isus, dar el era de parte, de a se alipi de Isus. Deaceia pocăință păcătosului, nu se putea îndepîni. Eu nu era din adevăr, nici din sinceritate, acestea aparțin numai acelora, cari prin acestea să vor năzui a intra în împărăția cerului.

Sfîrșit.

„Fuga din fața aderărului“, ozi sună titlul unei scrieri. Adevărate două laturi: „Fiu al omului, tu ești pierdut!“ Răspunde la aceasta și apoi crede. că Cel încoronat cu spini poate și El vrea să te mântuie! Nu mai sta închis în izolarea nedumerirei tale ci hotărăște-te încă astăzi pentru Isus.

BLINȚINȚEANU.

*Scrisoare din Iugoslavia.***Iubiți frați!**

E un timp de când nu v'am trimis la foaia „Glasul Evangheliei“ noutăți de aici. Cauza a fost greutatețile pe cari le întâmpină aici pe pământ, ori-ce om ce vrea să slugească lui Dumnezeu.

În ziua de 6 April a. c. am sosit din nou în această țară. Ministrul Iugoslaviei ne-a dat învoirea să stăm aici un an, iar dacă vom să stăm mai mult vom face cerere pentru un alt an. Lucru nostru pe care îl avem de făcut, îl cunoașteți foarte bine.

În întregime, lucrul Domnului face progres. Uniunea baptistă Iugoslavă își are sediul în Zagreb (Croația) la conducerea ei este fr. Vacek de națiune croată, iar tineretul își are președintele pe A. Erlich, fost preot catolic. Dânsul locuște în Belgrad unde e și predicator a bisericii baptiste de acolo. O mișcare frumoasă se arată și slavă Celui sfânt că prin toată sărăcia și puterile slabe ce avem, ne bucurăm în Isus, Cel ce a zis: „Nu te teme, crede numai!“

Sperăm că în fiecă număr veți afla de noi ceva. Dacă nu puteți face altcava pentru noi, un lucru îl veți putea și aceasta e să vă rugați pentru noi. Cei doresc să ne facă bucurii prin scrisorile lor; le dăm mai jos adresa noastră. Harul lui Isus Christos să fie cu lucrul vostru

în această țară Română.

Cu salutări ai voștrii în Christos.

BĂLGRĂDEANU.

Bălgrădeanu Avram

Staza.

Banat, Iugoslavia.

Cauza Istovirilor mele!

— Zilnic am așa mult de lucru, încât puterea cu totul mi-se istovește, numai dacă Isus Domnul meu nu m'ar întări cu mila Sa. Dragă frate, mă întrebi care este secretul aceasta? Iată, pe rând îți voi arăta: trebuie ca să înfrânez doi șoimi, doi iepuri să-i rețin napoi, doi uli să-i dreșez, un balaur să-l înving, un leu să-l înblânzesc și pe un bolnav să-l îngrijesc. Nu-i așa iubite frate, că am destul lucru!?

— Oh, aceasta este de neînțeles, îmi răspunzi că cu așa lucruri, creștinul n'ar trebui ca să se îndeletnicească.

— Și totuși așa este cu acestea, la niciun caz eu nu-ți-am spus neadevăruri. Ascultă numai: Cei doi șoimi sunt cei doi ochi ai mei, pe cari cu deosebit cuget trebuie ca să-i înfrânez, nu cumva să-și câștige plăcerea unora așa lucruri, cari mi-ar împedea mântuirea sufletească. Cei doi iepuri sunt picioarele, pe cari neconținut trebuie ca să le rețin

napoi, nu cumva se apuce pe calea păcatului. Cei doi uli, sunt celea două mâni, pe cari trebuie ca să le dresesz la lucru, ca să-mi pot agonisi celea trebuincioase de toate zilele! Balaurul este limba mea, cu care trebuie să stau mereu în luptă de moarte, nu cumva să vorbească ceva lucruri păcătoase. Leul este inima mea, pe care încă sunt dator a o îmblânzi tot mereu, ca nu cumva să prindă putere de îngâmfare și de egoism. Bolnavul înse este trupul meu, care este destul de încăpăținat când una când alta cere și nu în-treabă, că oare ceia ce pofteste îi este spre folos sau spre pagubă? Zezi dară iubite frate, acestea mă istovesc pe mine.

Trd. P. B.

Mulți nu știu

Că: În Newiore și în alte orașe americane, reclamele electrice sunt folosite spre explicarea bibliei. Așa că becurile electrice nu recomandă cea mai bună bere, sau cel mai luxos automobil, ci vestesc mărirea lui Dumnezeu, în întunecul nopții. Preoțimea catolică protestează în contra acelu procediu, numindu-l de profanare de religie. După ei așa se vede, că religia este a se propaga numai în biserică...

Că: În Berlin în ani din urmă au murit pentru avorturi păcătoase, 25.000 femei. — Legea pedepsește foarte aspru, pe acei ce comit astfel de păcat, dar a schimba aceasta stare nu poate, numai încrederea în Dumnezeu și Evanghelia.

Că: În Holanda trăia în anul 1927 un marinar bătrân de 80 ani, care în viața sa, a scăpat viața la mai mult de 500 de oameni din moarte sigură. Acest bătrân, a fost în serviciul unui vapor de salvare, unde a servit dela 19 ani pînă la 80, acum a trecut la pensie. El a declarat ziaristilor: „A mîntui viața omului, este cel mai măreț fapt! Niciodată nu se poate oboși omul în aceasta...” Biblia spune: că cei ce „vor învăța pe mulți să umble în neprihănire, vor străluci ca stelele, în veci de veci”. Așa salvator înse poate fi ori care credincios.

Că: Dacă ar trăi astăzi Iuda și ar fi membru în biserică, el ar murmura întotdeauna decăteori s'are cere bani, pentru Lucrul Domnului.

NECROLOG.

În ziua de 20 Martie a. c. a fost înmormântarea soarei vād. Paraschiva Oprean în Comuna Șeușa, jud. Alba. Din 65 ani, a servit și pe Domnul 10; încare timp a fost una dintre cele mai bune femei creștine. Serviciul funebru s'a ținut de frați, P. Boșorogan și Diaconii Cristea și Schiau. Corul din Partoș a servit cu cântări.

*Revista „Glasul Evangheliei”
zice tuturor cititorilor săi,
Christos a înviat.*